

Sygn. akt: III U 318/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania K. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 5 marca 2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. R. (1) prawo do emerytury począwszy od 2 lutego 2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. R. (1) prawa do emerytury.

K. R. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując ustalenia organu rentowego, który nie uznał mu okresów pracy od 14.05.1976r. - 22.10.1977r. , 12.05.1978r.- 31.03.1979r. i 7.07.1979r. do 31.05.1992r.jako pracy w warunkach szczególnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie gdyż jak twierdził organ rentowy, odwołujący nie legitymował się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych do dnia 1.01.1999r., a tym samym nie spełnia wszystkich wymaganych prawem warunków uzyskania uprawnień emerytalnych w obniżonym wieku emerytalnym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. (1) w dniu 5.02..2014r. złożył w oddziale ZUS wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Po przeanalizowaniu jego dokumentacji organ rentowy decyzją z dnia 5.03.2014r. odmówił mu przyznania prawa do tego świadczenia, gdyż według organu rentowego odwołujący się zgromadził wprawdzie wymagany staż 25 - lat okresów składkowych i nieskładkowych, ale nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999r.

K. R. (1) w okresach od 14.05.1976r. -22.10.1977r., 12.05.1978r.- 31.03.1979r. i 7.07.1979r. do 31.05.1992r. był zatrudniony w kolejno w zakładach Kombinat (...) Zakład (...) w O. M., w Spółdzielni (...) w O. Oddział w O. M.. i Przedsiębiorstwie (...) w P. filia w O. – pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków M. B. (1) (k.55v a.s., adnotacja 5:31), W. B. (1) (k. 56 a.s. adnotacja 11:26) , M. B. (2) (k.56 a.s., adnotacja 16:34), J. S. (1) (k.56 a.s., adnotacja 20:39), R. W. (k. 56a.s., adnotacja 24:21), S. Z. (k. 56v a.s , adnotacja 29:27) i przesłuchanie odwołującego się K. R. (1) o w charakterze strony (k. 70, adnotacja 3:37a.s.), dokumentację zawartą w aktach rentowych o numerze (...), E- (...) dot. R.W., akta III U 645/12 dot. J. S. akta osobowe: K. R. (1) 23 i 24).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie K. R. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

K. R. (1) urodził się (...) podstawą ubiegania się przez niego o prawo do wcześniejszej emerytury jest art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z literalnym brzmieniem w/w przepisu w brzmieniu obowiązującym na dzień 1.01.2013r. w zw. z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze świadczenie emerytalne przysługuje ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

1. Osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
2. nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa,
3. w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1.01.1999r.) udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn w tym co najmniej 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W przypadku K. R. (1) kwestią sporną pozostawało jedynie ustalenie czy na dzień 1.01.1999r. odwołujący się przepracował 15 lat pracy w warunkach szczególnych. ZUS uznał, że odwołujący nie zgromadził żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie uznał okresów pracy od 14.05.1976r. -22.10.1977r., 12.05.1978r.- 31.03.1979r. i 7.07.1979r. do 31.05.1992r. w zakładach Kombinat (...) Zakład (...) w O. M., w Spółdzielni (...) w O. Oddział w O. M.. i Przedsiębiorstwie (...) w P. filia w O. – ponieważ odwołujący nie przedstawił świadectw pracy w szczególnych warunkach, a przedstawiona uzupełniająca dokumentacja nie potwierdzała aby w tym okresie pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Sąd mając na względzie powszechne stanowisko judykatury uznające, że dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, a rodzaj powierzonych i rzeczywiście wykonywanych zadań (por. orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.03.2013r. Sygn. akt.IIIAUa 1613/12) oraz brak ograniczeń dotyczących środków dowodowych na potwierdzenie okoliczności ustalenia zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze dopuścił dowód z zeznań świadków na potwierdzenie rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornych okresach.

Na okoliczność zatrudnienia i rodzaju czynności faktycznie wykonywanych przez K. R. **w Kombinacie (...) Zakład (...) w O. M..** zeznawali świadkowie W. B. (1) i R. Wojewódzki.

Świadek W. B. (2), że pracował z odwołującym się w zakładzie (...), inna nazwa to W.. Świadek pracował od 1975r. do końca, dopóki zakład istniał tj. do 2003r. Świadek zatrudniony był jako pracownik magazynu stali. Odwołujący K. R. (1) według wiedzy świadka pracował od 1975, 1976 lub 1977r., dokładnie nie pamięta, pracował nie za długo. Pracował jako kierowca - jeździł (...)- woził stal. Cały czas jeździł S.. Z tego co świadek widział, to jeździł tylko S.. Firma miała jeden taki samochód i jeszcze kilka innych samochodów ale mniejszych, m.in. (...), których było 2 lub 3. Że jeździł K. M., E. K. (...) był tylko jeden i jeździł nim tylko odwołujący, inne osoby nie jeździły (...). Odwołujący pracował dłużej niż 8 godzin dziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Świadek **R. W.** zeznał, że pracował z odwołującym się w zakładzie (...). Świadek pracował od 1969r. do 1995r. na stanowisku kierowcy - operatora dźwigu. Odwołujący pracował w latach 70-tych: 1975-1977, ze dwa lata - był kierowcą (...) 25 czy 27. To był S. odkryty. K. R. (1) przewoził stal, wyroby gotowe, gąsienice, rolki, wyroby gotowe, części. Odwołujący miał przypisany ten samochód. Świadek jeździł N.. Odwołujący jeździł S.. W zakładzie każdy kierowca jeździł swoim samochodem.. Pracował więcej niż 8 godzin dziennie. Świadek otrzymał świadectwo w warunkach szczególnych i ZUS przyznał mu świadczenie emerytalne.

Z akt emerytalnych ZUS Nr (...) wynika, że (...) Sp. z o.o. w dniu 28.02.1995r. wystawił R. W. świadectwo pracy za okres zatrudnienia od 21.01.1969r. do 28.02.1995r. na stanowisku kierowca – operator dźwigu (k.4 a.r.).

Z **akt osobowych K. R.** pozyskanych w toku postępowania sądowego wynika, że w dniu 14.05. 1976r. zawarto z nim umowę o pracę na okres próbny na stanowisku kierowcy, dodatkową umowę o pracę dodatkową dot. spedycji i przewożenia towaru, kolejną umowę o pracę i umowę o pracę dodatkową w zakresie spedycji. W aktach znajduje się też opinia z dn. 18.10 1977r. z której wynika, że K. R. jest zatrudniony na stanowisku kierowcy w Dziale Zaopatrzenia i Transportu. W opinii w nawiasie jest wzmianka, iż dba o powierzony sprzęt tj. samochód marki żuk. Z karty zarobkowej wynika, że stanowisko odwołującego się określano kierowca.

Sąd dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego się na okoliczność zatrudnienia w zakładzie (...) Zakład (...) w O.M.. (działający także później pod nazwą (...)). K. R. (1), zeznał, że w (...) był kierowcą (...) powyżej 3,5 tony. Innych czynności tam nie wykonywał. Firma zajmowała się produkcją węży ciśnieniowych, podzespołów do maszyn budowlanych. Odwołujący się woził towar do odbiorców. Jeździł m.in. do S.. W (...) jak się przyjmował do pracy, to miał jeździć Ż., okazało się, że ten samochód jest niesprawny i nie nadaje się do jazdy. Samochód czekał na remont kapitalny i naprawę min.silnika. Faktycznie tym Ż. odwołujący się nigdy nie jeździł, choć miał go przypisany, faktycznie jeździł (...).

Na okoliczność zatrudnienia i rodzaju czynności faktycznie wykonywanych przez K. R. **w Spółdzielni (...) w O. Oddział w O. M..** zeznawali świadkowie J. S. i M. B..

Świadek J. S. (3), że pracował z odwołującym się w (...) w O. M.. Świadek pracował od 1973r. do 1989r. jako kierowca samochodu ciężarowego. Odwołujący też pracował jako kierowca - jeździł samochodem ciężarowym powyżej 3,5 tony - S.. Świadek nie pamiętał dokładnie w jakim okresie jeździł odwołujący się - mogły być to lata 1978-1979. K. R. był tylko kierowcą sam ciężarowego, gdyż w (...) były samochody powyżej 3,5 tony, był tylko jeden (...) z przypisanym kierowcą na stałe. Firma zajmowała się rozładunkiem wagonów, rozwoziła towar po gminach i GS- ach. To była firma transportowa. Były tam tylko samochody ciężarowe. Pan R. był tylko kierowcą samochodu ciężarowego. Odwołujący się pracował w pełnym wymiarze czasu pracy i nie miał przerw w pracy. Świadek otrzymał świadectwo pracy w szczególnych warunkach, kwestionowane przez ZUS, ostatecznie Sąd przyznał mu emeryturę. Do załadunku i rozładunku była specjalna ekipa, nie zajmowali się tym kierowcy.

Z akt III U 645/12 tut. Wydziału wynika, że J. S. uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury- Sąd zaliczył mu okres pracy w (...) w O. M.. do pracy w warunkach szczególnych od 9.11.1973r. do 9.06.1989r.

Świadek **M. B. (2)** zeznał, że pracował z K. R. w Spółdzielni (...) w Ostrwi M.. Świadek pracował od 1.07.1976r. do 31.12.1982r. jako główny dyspozytor, odwołujący pracował w latach 1977-1978, dokładnych dat świadek nie pamięta. Odwołujący się był kierowcą samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony - jeździł S.. (...) zajmowało się przewozem różnych materiałów - transportem. Pan R. woził mleko w kontenerach, węgiel, nawozy sztuczne. Pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, innych czynności nie wykonywał, pracował dłużej niż 8 godzin dziennie. Raczej jeździł jednym samochodem, bo każdy miał przydzielony swój samochód.

Na okoliczność zatrudnienia i rodzaju czynności faktycznie wykonywanych przez K. R. **wPrzedsiębiorstwie (...) Handlu (...) w P. filia w O.** zeznawali świadkowie M. B. (1) i S. Z..

Świadek M. B. (4), żepracował razem z odwołującym się w Państwowym (...) Handlu (...) z siedzibą w O. przy ul. (...). Świadek pracował w latach 1986r. -1990r. jako kierowca Ż.. W tym okresie pracował też odwołujący, on pracował jako kierowca samochodów ciężarowych. Jeździł S. bez przyczepy - przewoził pieczywo, mąkę, cukier, - ogólnie tzw. spożywkę. Towar pakowany był w worki. W zakładzie było 10 S. i 7 Ż.. Odwołujący jeździł (...), razem z nim jeździł konwojent. Każdy kierowca odpowiadał za swój samochód. Odwołujący pracował w pełnym wymiarze czasu pracy i zajmował się tylko przewożeniem. Jeździł nieraz w trasy tym S., bo czasami inne firmy wynajmowały samochody od (...).

Świadek S. Z. zeznał, że zna odwołującego pana R.. Pracowali razem w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w O. z siedzibą w P.. Świadek pracował od maja 1980r. do września 1990r. - jako konwojent do 1988r., a później jako kierowca Ż. i N.. Jak świadek podjął pracę, to K. R. przyszedł już z O.. Jeździł (...) 29 bez przyczepy o ładowności 5 ton. Woził art. spożywcze, cukier mąkę (w workach) i pod plandeką woził ubrania, pralki, lodówki, telewizory, rtv, agd. Jeździł tylko i wyłącznie S., zawsze jeździł samochodem ciężarowym. Pracował co najmniej 8 godzin dziennie, przeważnie więcej.

Zdaniem Sądu zeznania świadków oraz odwołującego w całości zasługują na wiarę. Są one spójne, logiczne i korelują z dokumentacją zawartą w aktach rentowych oraz osobowych. Wprawdzie w aktach osobowych dotyczących zatrudnienia w zakładzie (...), znajduje się opinia przełożonego wydana w dniu 18.10.1977r. z której wynika, iż odwołujący się miał powierzony samochód marki (...)nie wyklucza to jednak faktu, iż de facto odwołujący się jeździł wyłącznie samochodem ciężarowym. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone w tym zakresie przez odwołującego się, iż przypisany mu Ż.był niesprawny - wymagał kapitalnego remontu. Wiarygodne są zeznania odwołującego, ponieważ fakt iż odwołujący się jeździł tylko samochodem ciężarowym marki (...)potwierdzili to świadkowie W. B. (1) i R. W., ponadto nie bez znaczenia jest iż od dnia 10.05.1976r. odwołujący się posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi (k.11 a.s.)

W oparciu o dokumentacje osobową i uzupełniające ją zeznania świadków Sąd uznał, że odwołujący w okresie od 14.05.1976r. -22.10.1977r., 12.05.1978r.- 31.03.1979r. i 7.07.1979r. do 31.05.1992r. w zakładach: Kombinat (...) Zakład (...) w O. M., w Spółdzielni (...) w O. Oddział w O. M.. i Przedsiębiorstwie (...) w P. filia w O. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony i okres ten doliczył mu do pracy w warunkach szczególnych jako zgodnych z działem VIII pkt 2 wykazuA stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 15 lat, 2 miesięcy i 24 dni.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że K. R. (1) zgromadził 15 lat 2 miesiące i 24 dni okresów pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnia wszystkie wymagane przez prawo przesłanki nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym i na mocy art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. R. (1) prawo do emerytury począwszy od (...)tj. dnia w którym odwołujący się ukończył wiek 60 lat.

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Dopiero bowiem przeprowadzenie szerszego postępowania przed Sądem

umożliwiło stwierdzenie, że w spornym okresie odwołujący pracował w szczególnych warunkach. Zgromadzony na etapie postępowania przed organem rentowym materiał dowodowy w postaci świadectw pracy jak i dokumentacja osobowa z zakładu pracy ubezpieczonego nie pozwalały jednoznacznie na ustalenie czy odwołujący spełnił wszelkie wymagane prawem warunki uprawniające do prawa do emerytury.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.